

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ – ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2024 - ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. «Έτσι είναι», είπε ο Άκκιος, «όπως τα λες, αλλά αυτό δεν με κάνει να μετανιώνω, γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα όσα θα γράψω αργότερα. Γιατί το ίδιο που συμβαίνει με τους καρπούς, λένε ότι συμβαίνει και στο πνεύμα. Αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί, αργότερα γίνονται γλυκοί και ευχάριστοι, αυτοί που από την αρχή γεννιούνται μαραμμένοι και μαλακοί, στη συνέχεια δεν γίνονται ώριμοι, αλλά σάπιοι.

Γιατί ανόητε άνθρωπε δεν σιωπάινεις για να πετύχεις αυτό που θες; Αλλά εσένα σου αρέσει η αρχαιότητα, επειδή κατά τη γνώμη σου είναι τιμημένη, καλή και σεμνή. Έτσι, λοιπόν, να ζεις όπως οι αρχαίοι άνδρες, αλλά να μιλάς έτσι όπως οι άνδρες της εποχής μας. Και αυτό που έχει γράψει ο Καίσαρας, να έχεις πάντα στη μνήμη και στην καρδιά: «όπως ακριβώς τον σκόπελο, έτσι να αποφεύγεις τον ασυνήθιστο και πρωτάκουστο λόγο».

B1. 1-Σ, 2-Σ, 3-Λ, 4-Λ, 5-Λ

B2. 1-δ, 2-ε, 3-στ, 4-α, 5-γ

Γ1.

grandia: grandiora, grandissima

me: nobis

meliōra: bene, melius, optima

pomis: poma

idem: eadem

matre: matrum

sermōne: sermo

neminem: nullis

viri: virum

memoriā: memoriae

verbum insolens: verbo insolenti

Γ2α.

vive: vivis

loquere: loqueris/re

habe: habes

Γ2β.

scripsisset : scriberent

vidēri: visum

fiunt: fi

gignuntur: genitus

uteris: utendo

vis: velit

sit: fueritis

fugias : fugere, fugisse

Δ1α.

me: είναι *αιτιατική του προσώπου που μετανιώνει* στο *raenitet*

dura: είναι *κατηγορούμενο* στο *quae λόγω του nascuntur*

annis: είναι *αφαιρετική του χρόνου* στο *uteris*

placēre: είναι *ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο* στο *dicis*

Δ1β.

quod neminem scire atque intellegere vis: Δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στην κύρια πρόταση. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο «quod». Εκφέρεται με οριστική «vis», γιατί εκφράζει αντικειμενική αιτιολογία.

Δ2α.

Noli ergo vivere

Ne ergo vixeris

Δ2β.

sed antiquitas mihi placet, quod honesta et bona et modesta sit